

SUYUN ÖYKÜSÜ

Bazen kirpiklerinize dâpen bir kar tanezi, kimi yalın dağların tepesindeki beyaz örtü, sıcak yaz günlerinde lımdadımıza yetipen bir bardak serinlik, icimize serpilen huzur, kubbelerimizde aınlayan dudaklardan süzölen bir dua, sevgilinin güzelliğın simgesidir su. Halk arasında rahmettir, berekettir adı. Temizler, arındırır. Su medeniyettir: Kimi zaman bir ırnak olup delice akar, dağlardan denizlere, kimi zaman durgun bir göl olup gelip geçen kuşları ağırır. Kimi zaman ucu bucağı görünmeyen engin bir denizdir. Gemileri, insanları taşıır icinde. Balıklara, yosunlara, daha nice canlıya ev sahipliğı yapır. Balıkının ağlarını denize attığı zaman göbelerinde parlayan ıpık, aiftainin umudu, evimizin direği kısaca hayatımızın vazgeçilmez bir parçasıdır.

Su tarihtir, su kültürdür, su hayattır, adı bazen Fırat'tır. Dicle ile buluşup geatikleri yerlere bereket dağıtarak Basra'ya dökölürler. Nice epsiz medeniyet nice tarih, nice kültür doğup, büyümöptür su kenarlarında Mezopotamya. Nil Mısır'a verilen en kutsal hediyedir. Gölün icinde epsiz bir vahadır. Mızafire ikrom edilen kristal bir bardak icindeki duru, saf güzellik orındırın sölünen "Su gibi özöl." cümlesi, aslında suyun, erdem, sabır, sadakat ve daha bilmediğimiz nice epsiz duyguya tercüman olduğunu gösterir.

Hızırın karalıklar diyorından bulduğı öldömsözlük purubu, bir ağacın köklerinden başlayıp yapraklarına kadar yüröyen bahar, karamelerinsevinci, boynu bükük gelirciğın utangaç yüzü, kınalı ellerin emegidir su. Suyla başlayan, suyla yoğrulup büyöyen nice tarih, nice aşk hikâyesi, nice feryat, nice ah... Hayat verip hayat alan ağın Fırat, sevgiliye mezar olan, türkülere meze olan, aşığın sazi bazen bir aşut, bazen bir dua, kaamamak bir bakıp, konuşmadın atıp giden herşeye pahit olan epsiz bir sıırbap. Gelinimiz, torlanmız, kızımız, kızanımız, toprak bir testiciden dökölen zaman, alnımızdaki ter, kısacası bir ömör, bir insandır su.

A. Yılmaz

Ayşe YILMAZ

8-A

Özbaşı 1.0.0